

Z Wiednia d. 13. Stycznia.

Gdy pokazało się, że pod pozorem próbek z uszczerbkiem królowych fabryk w prowadzono do kraju zakazane towary, przeto nadwornym dekretem pod d. 13 t. m. zakazano pod karą piętęzną i cielesną w prowadzania do C. K. krajów podobnych wzorów.

Z Laybach (w Karentyi) donoszą, że d. 3 Stycznia między godziną 7 i 8 zrana dało się czuć lekkie trzęsienie ziemi, po którym zaśląpiły błyskawice z grzmotem.

Znany z zręczności swoiey C. K. dyrektor budowniczy wschodniej Galicyi, Maxymilian Crull, wystawił w Grudku, o 4 mile od Lwowa na gościńcu cesarskim, z kwadratowych kamieni bez żadnego filaru sklepiony móst, mający 48 stóp szerokości, 20 wysokości, a 3 grubości. Godny widzenia ten móst jest równie piękny iak mocny.

Tutejszy medyk i członek różnych akademii, Aloyzy Careno, posłał Imperatorowi Jmć Rossyjskiemu Alexandrowi f. dzieło swóe o *Krowiey ospie i sposób postępowania z nią*, przez sardyńskiego pełnomocni-

ka przy dworze rossyjskim. Imperator Jmć przyjąwszy łaskawie to dzieło, raczył wspomnionego medyka przez sardyńskiego posła brylantowem pierścieniem udarować.

Pisma włoskie wyrażają: Teraźniejszy rząd 7 połączonych wysp Jónskich, kazał przez publiczne pisma oznaymć, że lubo zaszło tam odmiany nie obeszły się bez krwi rozlewu, ztem wszystkim mieszkańcy okazali dosyć umiarkowania i roztropności, ponieważ w czasie wszystkich tych zaburzeń 18 tylko ludzi zginęło, gdy dawniey prawie co rok po 600 ich zamordowanych bywało. Teraz gdy zupełna spokojność przywrocona została, Rzpłta także od pierwszych w Europie uznana, obraca rząd całą swoią uwagę na zaprowadzenie kunsztów i umiejętności, ożywienie handlu i żeglugi, do czego gieniusz Greków wiele się zapewne przyłoży. Już ta Rzpłta liczy 300 zbudowanych okrętów, które przemysł na nayodlegleysze morza prowadzić będzie.

Z Brynu d. 13. Stycznia.

Ostatnie listy z Zemlina donoszą: D. 28

Grudnia w Belgradzie basza zamordowany został. Jeszcze na nieiały czas przed tą krwawą sceną, Janczarowie wyraźnie posłuszeństwo mu wypowiedzieli, oświadczając, że tylko Pasmana Oglu swoim bydlę Panem uznają, i że ten wkrótce pośpieszy na obięcie tej twierdzy. Natychmiast przystawili mocną straż baszy, trzymali go wiaknawściejszy niewoli, i codziennie grożąc blizkiem niebezpieczeństwem, każdy moment nieznośną gorączką zaprawiali. — Wszystkie usiłowania baszy, aby się stamtąd wymknąć daremne były. Tak ten starzec od wszystkich pocztowych ludzi szanowany poległ od zboieckiego żelaza. D. 27 Grudnia o godzinie 2 po południu 200 zbrojnych ludzi otoczyło jego mieszkanie; 3 najsmyślszych Janczarów wpadała do pokoju baszy, jeden z nich ogromnym głosem zapytał go: "Gdzie masz twoje skarby? przykładając mu pałasz do piersi. Zaledwie co basza skinął ręką na drzwi pobliskiego pokoju, gdy w tym momencie Janczar wystrzelał z pistoletu kładzie go trupem, odcina głowę, i na stoł rzuca. Seliktar Aga i 3 innych przedniejszych Turków, którzy baszę chcieli bronić, zaledwie w ucieczce bezpieczeństwo znaleźli. Zaraz potem zaboystwie woźny ogłosił w Belgradzie rozkaz Janczarów aby wszystkie sklepy były pozamykane, i mieszkający w domach swoich zachowali się spokojnie. Ludzi zaś zdalnych do boju wezwano, aby się uzbroili i do wyższej twierdzy stawili. Bratu greckiego konsula Piotrowi Jsko który wcześniej o tej rzezi dowiedział się, udało się umknąć do Boreasa na grunt cesarski, odstąpiwszy całego majątku. D. 28 rano huk armat ogłosił pogrzeb baszy, który mu Janczarowie z wszelkimi przynależnymi honorami sprawili. Skoro otem mordzie dowiedziano się w Zemlinie, natychmiast wysłano 2

sztafety, jedną do głównej komendy w Peterwardynie, 2gą do Wiednia. Tymczasem nim nadejdą wyższe rozkazy, przedsięwzięto kroki bezpieczeństwa, i wszelką komunikacją między Zemlinem i Belgradem przerwano. Nikt nie wątpi, że to jest dzieło Pasmana Oglu, który w krytycznym będąc położeniu ostatniej się rozpaczy chwytając, ażeby łagodniejsze warunki od Porty otrzymać.

Z powodu ustawicznych deszczów i śniegów Dunaj, Sawa, i Tyfza niezmiernie wezbrały, i tak rozlały się, że wielu mieszkańców w Zemlina domy swoje musiało opuszczać. Zwierz dziki kupami tu i owdzie ucieka, którego łatwo każdy ubija; nikt nie pamięta tak wiele zwierzyny, którą na wół darmo przedają.

Z Bruxelli d. 26. Grudnia.

Podług najświeższych wiadomości z Amiens trwają tam w prawdzie ciągle konferencye między pełno mocnikami angielskim i francuzkim, nie tam jednak ważnego dotąd nie zaszło; przyczyną tego jest, iż jeszcze nienadeszły ministrom instrukcyje. Zda się, że te nowe instrukcyje załatwią nowe przeszkody, któreby mogły spóźnieć zawarcie pokoju pomiędzy dwoma mocarstwami. — Minister portugalski margrabia de Souza przybył przed kilku dniami z Londynu do Kale, skąd niebawnie uda się do Amiens.

Z Paryża d. 29. Grudnia.

Publicyste donosi, że i minister wewnętrzny Chaptal wyjechał do Lionu. Odiadzi pierwszego konsula, wkrótce także nastąpi, który tylko na to czeka, ażeby w Lionie wszystko do zjazdu narodowego Cisalpinów przygotowane było. — Minister związków zagranicznych, który już do Lionu wyjechał, niezdążył nikomu dozoru nad swoim wy-

działem. Co wieczór o godzinie 11 szef dworcy Hauterive uwiadomiał pierwszego konsula o treści przybyłych depeszów, i odbiera informację, jak na nie ma odpowiadać. Skoro pierwszy konsul wyjedzie z Paryża, wszystkie czynności dyplomatyczne wstrzymane będą aż do powrotu ministra; w przypadku gdyby co nagłego zayść miało, wtedy natychmiast przez nadzwyczajnego gońca posłane będzie ministrowi. Paszporta dla cudzoziemców będzie tym czasem wydawać ob. Hervand. To wszystko każe się spodziewać nie długiego tam bawienia ministrów.

Jeszcze d. 22 Grudnia radca stanu i prefekt Lionu Najac wydał odezwę do obywateli tego miasta, ażeby deputowanych cisałpińskich jako najgrzeczniej przyjąć, w której między innemi znajduje się myśl następująca: "Mógłże pierwszy konsul dać większy dowód swego przywiązania do Lionu, jak gdy się tam ośobiście udaie! Tak jest, przybywa on w mury wasze, weyrzy w wasze potrzeby, wysłucha waszych życzeń i intereśsem zaradzi. Ja sam wskażę mu dobrodziejstwa, których od niego spodziewać się możecie, Ministrowie Talleyrand i Chaptał mieszkać będą w domu na rynku Bedecour, dziś Bonapartego zwanym. Zjazd cisałpiński miewa swoje schadzki w kościele pojezuickim, a pierwszy konsul będzie mieszkał w byłym pałacu rządowym. Z przyczyny wielkiego zjazdu cudzoziemców mieszkania w Lionie strasznie podrożały.

W Lionie znajdują się prefekci ob. Ozun z depart. Ain, ob. Snazai z depart. Montblanc, Pelet z depart. Vaucluse, Ricard z depart. Izery, Descorches z depart. Drome, Dubois z depart. Garde, Eymar z depart. Lemanu, i Bureau Puzy z depart. Allier, który z Lafayetteem zostawał w niewoli w Niem-

czach. Minister wewnętrzny Rzpłtey cisałpińskiej i poseł Mareschalchi przybyli także do Lionu.

Prezydent Bruxelli ob. Rouppe posłał przełożenie do trybunatu, że tam świeżo samowolnie dwóch kupców przyaresztowano.

Cła od towarów z kraju Bergen do Rzpłtey w prowadzonych będą podług wagi opłacane. Przywóz z tego kraju do Francji rachują do 6 mill. wywóz zaś przez kraj Bergen wynosi przeszło 40 mill.

Stychać że poseł rosyjski w Berlinie, baron Krüdener, zostanie ambasadorem przy naszej Rzpłtey na miejscu hrabi Markowa, który ma być odwołany i umieszczony w gabinecie petersburskim.

Nim jeszcze flotta z Brest odwinęła, Jenerał kommandujący Leclerc pod d. 26 Listopada napisał do rady handlowej w Bordeaux list następujący: — "Obywatele! Znam ważność wyprawy, która mi powierzona została. Wiem że od niej zależy los części mojego narodu. Uwaga ta nadto mocna ma dla mnie pobudki, ażebym nie miał użyć wszystkich w mojej mocy będących sposobów, do nadania tej wyprawie jak najpomyślniejszego skutku. Mniemam się być szczęśliwym, że pozyskał zaufanie stanu kupieckiego w Bordeaux, i chętnie wszelkiego przyłożę starania, ażeby to ważne miasto do stanu kwitnącego przywrócić, w jakim się przed rewolucją znajdowało. Zukontentowaniem przyjąłem objaśnienia, któreście mi o położeniu Francji względem niej ofad przesłać raczyli. — Mam honor zasłać wam pozdrowienie.

Podpisano *Leclerc*.

Do Grenoble przybyła półbrygada byłych wojsk posiłkowych szwajcarskich, i tamże na załodze zostanie.

Eskadra, która z Orient wypłynęła morską, która listy i pakiety do ameryki i złączyła się z flotą brestęską, składającą się z 5 osad przewozić będzie. woennych okrętów, z którymi jest 1 liniowy, eskadra zaś, która z Rochefort wypłynęła, składa się z 11 okrętów woennych między którymi znajduje się 5 liniowych.

Wiadomość o pokoju, którą korweta le Curieux do osad nalszych w Senegalii zawiozła, niezmierną tam radość sprawiła i nie tylko pokoy, ale i rocznicę 18 Brumaire uroczyscie obchodzono.

Przed niejakim czasem wysłano ślad do Szwecyi instrumenta matematyczne, których tamteysi akademicy użyć mają w rozmiarach przy Torneo.

Znany Jan Bon St. André, który za Robespiera będąc członkiem wydziału ocelenia rządził całą marynarką, a w roku 1794 popłynął na flocie brestęskiej, powrócił teraz z niewoli tureckiej, i kommissarzem rządowym w 4 departamentach nadreńskich został mianowany.

Na powszechnem zgromadzeniu instytutu narodowego d. 26 Grudnia ob. Franciszek Lalande został obrany członkiem wydziału astronomicznego.

Wywiezieni z Gwadelupy, którzy przed miesiącem do Orient przybyli, zostali teraz odesłani na korwecie Niecierpliwa do Kajenny.

Ażeby zapomódz na nowo chodowanie bydła w Wandei, gdzie przed tem nappiekniesze bydło w całej Francyi znajdowało się, zalecił minister wewnętrzny prefektowi departamentu Lemanu, ażeby 15 buhaiów, i 10 krów naydorodniejszych w Szwajcaryi zakupił. Te już przybyły do Fontenai le Peuple i między tamtejszych rolników rozdane zostały.

W Bordeaux już przywrocono pocztę

Jenerał maior Rychelieu wnuk bywzego marzałka, zostający w służbie rossyyskiej, bawi się teraz w Paryżu.

Aż dotąd gazeta, Kuryer niższego Renu była we Francyi zakazana. Teraz prefektowie Rery i niższy Mozy uchylił ten zakaz.

W czasie jedney uczty dla ministrów cudzoziemskich w Amiens dany, rozdano między ubogich 1000 fr. (1666 zł. pol.)

W Brestie zebrało się teraz towarzystwo aflekuracyjne; składają go oob. Józef Duplessis, Kethalet, wdowa Kerangeau, Guilhem, Berfolle, Lamartinier, i Flock. To towarzystwo bierze od każdego okrętu francuzkiego płynącego w daleką podróż 18,000 franków, od tych, które długo podróż wodną przy brzegach odprawia 12,000, a od tych które się nie daleko puszczają 9000 fr.

Jeden z dzienników paryzkich wyraził niedawno myśl, iż potrzebaby pokoy zawrzeć między religią i filozofią; dziś tenże Dziennik ogłasza następujący traktat, który mu w odpowiedzi na to przysłany został:

Traktat pokoju między Religią i Filozofią.

Art. I. Będzie na przyszłość pokoy, przyiaźń i dobre porozumienie między filozofią osmnaściego wieku i religią katolicką zaczawszy od 1 Stycznia 1802. — II. Filozofia obowiązue się nie bydz tak wyniosłą, dumną, dogmatyczną i zachować się w obrębach skromności. — III. Powściągnie swój ięzyk metafizyczny, którego w każdym razie używała. Nie będzie się więcey zapuszczać w odment definicyów i oddzielnych wyobrażeń, które się zawcze z iey wstydem i zgorzeieniem dobrego rozsądku kończyły. Nie będzie dochodzić pierwszych przyczyn, ani począt-

kowych zaſad. Nie żąda ſobie więcej pracy tworzenia ſwiata, nie powie, że ſwiat podług zodyaku znalezione go w Egipcie ma 15,000 lat, nie rachując lat dziecinnoſci. — IV. Zrzeka ſię religii naturalnej, ateizmu i innych ſzkodliwych błędów, a tych co chodzą na mſzę i wierzą w Ewangelie nie będzie nazywać fanatykami i niedołążniami. — V. Nie będzie ſię mieſzła więcej do rządów, ani nowoſci politycznych wprowadzała. Nie będzie układała w gabinecie ſwoim geometrycznych uſtaw, które ſię na nic nie zdadzą. Nie będzie tam przepisywać linii, węgielnicy lub kompaſu, gdzie tylko dozoru polii i potrzeba. — VI. Filoſofia wyzna głoſno i zrozumiale przy ſwiadkach, że wiele popełniła błędów przeciw zdrowemu rozſądkowi, i że wſzyſtkie iej teorye ſą ſmieſzne i nie nie dowodzące. Wyzna takżę ſzczerze, iż religia, która już 1802 lat trwa, więkſze ma znaczenie, niżeli dwu dniowe zaſady zrobione przez zbiegów ze ſzków lub bieſiadników kawiarni. — VII. Nie będzie ſię więcej oddalała od wyobrażeń, które powzięła, w celu jedynie wſławienia ſię. Nie będzie wiele mówiła o małych rzeczach, tudzież tworzyła wyrazów ſmieſznych, dla wyrażenia ieſzcze ſmieſnieiſzych myśli. Spali ſwój ſłownik, a chwyci ſię znowu ſłownika Richeleta i Vaugelas; będzie ſię ſtarała mówić we francyi po francuzku, ieżeli tego dokazać potrafi. — VIII. Będzie jednak wolno filozofii zatrudniać ſię w ſwoim gabinecie, dla opędzenia jedynie ſwych fraſzek, metaſyzyką, astronomią, chemią, matematyką i t. d. ale nie ogłaſzać ich ludowi, który tylko pracą bawić ſię powinien, i nie potrzeba, ażeby go filozofowie, którzy takżę ieſć muſzą, od pracy odrywali. — IX. Religia katolicka obowiązuje ſię z ſwey ſtrony naprawiać w

każdem zdarzeniu pomyłki filozofii i cieſzyć ludy, które ona udręczyła. Nigdy nie będzie używała iak tylko przekonywających i ſpokojnych ſrzedków dla ſwego bezpieczeństwa i zachowania. Nie będzie w żaden ſpółb mieſzać ſię do ſpraw rządów ſwieckich, chyba dla zachęcenia do poddania ſię i poſtuſzeńſtwa uſtawom. — X. Przebacza z całego ſerca filozofom, którzy na nią potwarze rzucali i przez uſtawiczne uſłowienia aż do zaſad ią obalić chcieli. Obiecuje puſcić w zupełną niepamięć rozſiane przez nich bałamuctwa i uważać ich iedynie iako ſłabe głowy. — XI. Będzie ſzczególniej błagać Boga za ateuſzów, którzy mniemają ſię być beſtyami i tylko w przyięciu tego wyrazu ſię myślą; za astronomów, którzy w cudownym utworze nie poznają Boga, i w ſtworzeniu ſwiata nie upatrują więcej mądroſci, iak w układzie zegaru lub kołowrota u różnów. — XII. Strony umawiające ſię uſciskają ſię ſzczerze i ſerdecznie, udadzą ſię każda w ſwoją ſtronę, dla dążenia oſobnemi drogami do iednego i tego ſamego celu: uſzczęſliwienia rodu ludzkiego. — Działo ſię i podpisano w Paryżu w koſciele Panny Maryi. — *Lalande*, imieniem filozofii, a *Geoffroy*, imieniem Religii katolickiej.

Dalszy ciąg projektu uſtaw cywilnych.

Tytuł III. — Art. LXXV. Akt zaſwiadczczenia będzie pokazany trybunałowi pierwſzey inſtancyi tego mieyſca, gdzie ma być ſlub odprawiony. Trybunał po wyluſtaniu kommiſarza rządowego, da lub odmówi ſwoiego pozwolenia, ſtoſownie do znalezienia doſtatecznemi, lub nie, zeznania ſwiadków, tudzież przyczyn, dla których akt urodzenia nie może być doſtawiony. — LXXVI. Akt autentyczny zezwolenia ojców, matek, dziadków i babek, lub kogo-

kolwiek z rodziny, zawierać będzie imiona, małżeństwo, wskazywać oycę w akcie urodzenia. Przywodzi też, że ten artykuł przeciwi się moralności, ponieważ otwiera, drogę do wskazywań i groźb, na które ludzie cnotliwi od kobiet rozwodzonych będą wystawieni; zre nie potrzebny, ponieważ matce żadney nie obiecuje nagrody, a dziecięciu korzyści; zcie niebezpieczny, ponieważ zmniejsza spokojność rodziny, poróżni najdobráńsze małżeństwa, ochydzi starość, obwiniając starca o rozwizłość w młodości i nieczułość względem dziecięcia nieprawego łoża, które mu będzie przypisane.— Mowca wnosi odrzucenie.— Senat zachowawczy donosi trybunatowi, że ob. Gregoire pozyskał większość głosów na członka w jego łonie. Miał za współkandydatów oob. Desmeuniers trybuna, i Lamartillier, generała artylleryi, podanych, pierwszy od trybunatu, drugi od pierwszego konsula.— W drugim posiedzeniu donosi tenże senat o mianowaniu członkiem ciała prawodawczego ob. Hoffmann, poborcę w departamencie Mont-Tonnere, na miejsce ob. Pison Dugaland.

(Reszta w następującej Gazecie.)

T R Y B U N A T.

Posiedzenie dnia 25. Grudnia.

Rozpoczyna się roztrząsanie trzeciego projektu Xięgi ustaw cywilnych tyczący się aktów cywilnych.— Benjamin Constant zabiera głos i oddaje sprawiedliwość zasądom, na których wspiera się ten projekt. Boiaż, mówi, która przejęła dobrych obywateli widzieć znowu mieszaających się Xięży do spraw cywilnych, zaspokoiona została. Potwierdza ten projekt w tym momencie kalendarz republikański, kiedy imniowanie publiczne wsteczne nabiera kierunku. Z 104 artykułów, z których się projekt składa, mowca tylko przeciw dwóm powstał; 71, który zda się upoważniać urzędnika cywilnego do przyymowania wszystkich zawad przeciw małżeństwu, od tych nawet osób, które żadnego nie mają do tego prawa, i 60, który pozwala matce dziecięcia spłodzonego nie w

Posiedzenie d. 26 Grudnia...

Dalsze roztrząsanie projektu do ustawy względem aktów stanu cywilnego. Perreau mówi za projektem: przedstawia że jest mądrym i że trudnobybyło wymyślić co lepszego nad przepisane ostrożności względem udowodnienia i zapewnienia stanu obywatelów. Co do artykułu przeciw któremu mówił na dniu wczorajszym Benjamin Constant, nadającego moc matce dziecięciu z nieprawego łoża wymienić oycę w akcie urodzenia, mowca dowodzi że dla kilku fałszywych wyznań, będzie ich znaczna liczba prawdziwych: zachodzi obawa, aby niegodziwe kobiety nie łkały oyców szanownych rodziny, aby niestały się przy-

czyną zamieszania i kłótni pomiędzy małżeństwami i familiami; lecz czegoż sława uczciwego człowieka od kłamstwa kobiety bez wstydu i obyczajów obawiać się może? Publiczna opinia będzieś choć na moment niepewną? Nie, bez wątpienia; zemści się ona za człowieka uczciwego pierwej nawet, niżeli on o swóiey krzywdzie wiadomość powezmie: tym sposobem ten artykuł projektu stanie się wędzidłem przeciwko złym obyczajom, bez żadnego niebezpieczeństwa dla człowieka poczciwego; zapewnia procz tego dzieciom naturalnym te korzyści, z których ogółać ich tym srozsza i niesprawiedliwsza byłoby rzecz, że takowe wyznanie żadnym legalnym i istotnym stać się dla nich nie może prawem. Perreau głosuje za projektem. — Simeon podobnież iak Perreau mówi: mniema on, że dla tego tylko wspomniony artykuł oburza nas, że w czasie swoim nieodebrał sankcyi; wszystko w nim widzi pożytecznym, przywodzi dawniejsze nasze urządzenia które chciały aby w akcie urodzenia matka i oyciec dziecięcia byli wymienieni, chociażby oyciec był nieprzytomnym. — Sedillez równie iak Benjamin Constant uważa artykuł pod roztrząszenie podany, iako niepożyteczny, przeciwny moralności, i niebezpieczny. Co do przywiedzenia Simeona, nasze dawniejsze ustawy nieuznając za oyców tylko mężów, omęczach przeto nasze urządzenia chciały mówić i mieć ich wymienionemi czyliby oni byli obecnemi, lub nieprzytomnemi. — Wszystkie te mówy będą drukowane. Żadają zamknięcia roztrząsania. Rapportuiący przekłada, że rapport iego dopiero na dniu iutrzeyszym będzie mógł być rożdanym, trybunał przedłuża roztrząsanie. Rozpoczyna się roztrząsanie drugiego projektu Xięgi cywilney. — Malherbe mówi prze-

ciw niemu nadewszystko iako wprowadzającemu prawo Kadukowe, przeciwi mu się z tych samych powodów, które przywiedli przeciw niemu ci, którzy za odrzuceniem iego mówili. — Trybunał nakazuje wydrukowanie. — Posiedzenie do dnia iutrzeyszego odłożono.

Z Frankfurtu d. 31. Grudnia.

D. 19. t. m. w robotalni artyleryczney mogunckiey wybuchnął ogień, i budynek na powietrze wystrzelił, przy czem jeden robotnik życie utracił, a wielu zostało ranionymi. Znaczna liczba domów mocno uszkodzona była, zwłaszcza okna w więkzszey części domów popękały

Z Lionu d. 26. Grudnia.

Obecność blisko 500 Cisalpinów i wielu innych cudzoziemców nadaie widok nader miły naszemu miastu. — Nasze iedwabne rękodzielnie znawą się nader czynne. Z Niemiec i innych krajów wielkie poczyniono zamówienia. Turcyi zbywa szczególniey na bogatych złocie i srebrze tkanych materyach. Lion teraz cierpi wielki niedostatek na rękodzielniach iedwabiowych. Przed rewolucyą było więcey 20,000 tkackich warsztatów, dziś jest ich ledwie 5000. Wśród rewolucyynych zaburzeń wielu robotników w czasie oblężenia pod gilotyną i od kartaczów zawziętego Collot d'Herbois wyginęło. Od 7 lat nie było żadnego czeladnika, gdyż wszystka młodzież szła pod narodowe sztandary. Z tem wszystkiem pokóy i wrodzona Francuzom pracowitość nadadzą rękodzielnikom lionskim blask nowy. Wcielenie Piemontu do Francyi nie mało się do tego przyłoży. Południowe departamenta wydaia wprawdzie wiele iedwabiu, ale iedwab nayprzedniejszy do naszych

materyy pochodzi z Piemontu. W zwy- oddać szkołom publicznym, wszystkim do-
czaynych latach Piemont dostarczał Lionowi smaku przypadł.

Z Ratysbony d. 1. Stycznia.

Z Monachium d. 1. Stycznia.

Dopiero 4 klasztory w Bawaryi zniesio- Onegdaj w nocy przybył goniec do ob.
no: to jest: 1) Teatynów w Monachium, ka- Bacher, a wczoray daley do Wiednia pojechał.
żdy z zakoników rocznie otrzyma 400 ryń. Jego depesze mają zawierać plan wynagrodzeń,
Dochody zaś obrócono na dobro szkół narodo- ułożony między Petersburgiem, Berlinem i
wych, a obfzerny gmach klasztoru dla 4 wy- Paryżem, który Wiedniowi do potwierdze-
działów rządowych przeznaczono. 2) Karmeli- nia posłano.

tów w Monachium. Gmach klasztoru obró- Wczoray w nocy posel szwedzki ode-
cony został na dawanie lekcyj gimnazyum i brał rozkaz udać się do Monachium i uwia-
liceum, na mieszkania profesorów, a dochody domić elektorową o śmierci iey oycy, który
klasztoru na pensye i inne szkolne wydatki, tam natycmiast wyjechał.

Z Genui d. 20. Grudnia.

zakonnik zaś każdy mieć będzie 350 ryń. ro- Odebraliśmy tu z Sorrente w królestwie
czniemy pensyi. 3) Dominikanów w Landshut, neapolitańskim leżącego list pod d. 30 Listopa-
dochody i gmach darowano tamtejszey akade- da r. p. pisany, którego ośnowa jest następu-
mii, a każdy zakonnik mieć będzie po 350 iąca:

ryń. 4) Klasztor paniński w Seligenthal " Kapitan nasz Arcangelo Cacace, który
przy Landshucie. Dochody oddano szkole przed kilku dopiero dniami opuścił Tunis,
główney; panny zostaną w swych mieszkań- przywiózł wiadomość, że rząd francuzki ka-
niach z pensją, i zatrudnią się edukacją dzie- zał oświadczyć regencyom afrykańskim, że
ci płci żeńskiej. Z tych odmian widzieć mo- w przeciągu 40 dni mają wypuścić na wol-
żna wspaniałość, umiarkowanie, i ludzkość ność niewolników wszystkich narodów i o-
elektora. Nikogo on nieszczęśliwym nie zostawi, świadczyć się za będące w pokoju z niemi,
Podobnążę techną wspaniałością pierwszy mi- w przeciwnym przypadku siłą do tego przy-
nister baron Mongelas i hrabia Morawicki; osta- muszone będą. „

tni; zatrudnia się interesami religii i instrukcyi. Nasz minister marynarki pisał do kom-
Pierwszy był oddalony od rządu za zmarłe- mendanta siły zbroyney angielskiej w Porto-
go Xięcia iako mniemany illuminat. Dzitley- ferrao skarżąc się, że z uszczerbkiem zawar-
szy elektor umięający cenić talenta, przyzwał tego pokoju wielu korsarzy pod banderą an-
go na ten wysoki urząd.— Elektor zwolna gielską nieprzeſtaie napaſtować naszego han-
postępując w swych odmianach, naśladuje dlu; kommandant angielski odpowiedział, że
wszędzie matkę rzeczy naturę.

Tuteyſi miecznicy posiadali wielki ko- Tuteyſi miecznicy posiadali wielki ko-
leynny ze srebra puchar, który szacowano 350 leynny ze srebra puchar, który szacowano 350
ryń. Kłóciły się cechy do kogo ón ma nale- ryń. Kłóciły się cechy do kogo ón ma nale-
żać. Niektórzy dla zagodzenia kłótni chcieli żać. Niektórzy dla zagodzenia kłótni chcieli
go dać na msze do franciszkanów; niepodobała się ta rada, lecz inny projekt ażeby go

narodów ścigani i chwytani byli.

GAZETY KRAKOWSKIEY.

W E Ś R O D E Ą D N I A 20 S T Y C Z N I A 1802

O Mieszkańcach Królestwa Beninu, leżącego na zachodnim brzegu w proś słoneczney Afryki, z pisma przez ob. Palissot-Beauvois w instytucie narodowym w roku IX. czytanego.

Pomiedzy wfzytkimi ludami, mieszkającymi na zachodnim brzegu Afryki, między zwrotnikami leżący, lud Beninu wart szczególniejszego zaślanowienia. Niebezpieczne klima, które stałźnie nayniezdrowszym na całej ziemi nazwać mogę, okropny przykład wfzytkich żeglarzów, którzy do tego zaraźliwego brzegu przybili, odstraszyło wfzytkich badaczów: tak, iż kray ten blisko od wieku nie był iak tylko od niektórych kupców, zaieżdzających tam po niewolników i słoniową kość, zwiedzany.

Windham i Pinteado w roku 1553, Bird i Hewton w r. 1558, Gotart Artus w r. 1600 David van Nyendael na końcu XVII. wieku i kapitan Landolphe, któremu tam w roku 1786 towarzyszyłem, są iedyndmi żeglarzami, którzy do Beninu wyprawy przedsiębrali, i prawie wfzyscy stali się ofiara swey gorliwości lub przynajmniey większą część ludu okrętowego utracili. Puśnoszące to klima, zabiera wfzytkich Europey-czyków, iakiego bądź są wieku lub kon-ftytucyi. Przez 15 miesięcy bawienia tam mego odbyłem 3 ciężkie choroby. Z 300 Francuzów, którzy tam wysiedli, przeszło $\frac{1}{2}$ części utraciło życie; na re-

ście widząc się przymuszonym opuścić te okolice, zostawiłem tam 7 towarzy-szów mego nieszczęścia, z których 6 śmiertelnie chorowało, i zapewne licz-be ofiar powiększyli. Wytrzymałszy szczęśliwie tyle niebezpieczeństw, obróciłem chwile moje na oglądanie i zaślanowienie się nad wfzytkim. Nie rozsze-rzam się nad szczegułami iakkolwiek są inteersuiące, zathowuiąc ie do osobnego dzieła, z którego tu tylko wypis poda-ię. Czynie ogólny rys Beninów, iako ludu nader godnego uwagi, który oka-zuie osobliwfe połączenie łagodności, dobroci i gościnności, z naywię-kszym fanatysmem, iaki rzadko gdzie w historyi postrzedz można.

Beninowie, tak iak wfzytkie nie wiadome i do pewnego stopnia niepo-lerowne ludy, są zabobonni i złodzieie. Niemaia sobie za naymniejszy skrupuł, ażeby to, co we dnie sprzedali i pienią-dze za to wzięli, w nocy wykradli. Pó-dobnie iak wiele innych dzikich ludów wierzą w dwie wyższe istoty, dobrą i złą: pierwżey dla tego nigdy nie wzywaią, że im nic złego nie może wyrządzić, a drugą dla tego, żeby złe od siebie od-wrócili. Beninczyk bierze przez zabo-bon naysprzeczniefze rzeczy lub minie-mania za prawdziwe; zabija nawet współ człeka i barwiąc ręce w krwi ie-go rozumi, iż bośtwu się przypodoba. Beninowie podlegli despotycznemu kró-

lowi każdy z nich ma się za najnikczemniejszego iego niewolnika. Prócz tego uważają swego monarchę za półbóżka, który bez jedzenia i piicia żyć może, a lubo umierać musi, wszelako po niejakim czasie znowu na świat powraca. Beninowie, a nawet pobliskie dzikie ludy mówią z nim z nągłębszym szanowaniem; padają na kolana, spuszczaia oczy i przytykają usta ręką, aby go ich oddech nie zaleciał. Europejczycy są od ostatniego wyieci; oddech ich mają za czysciejszy niżeli kraiovców, mogą przeto stojący za pomocą tłumacza z nim mówić. Uboświenie króla nie dosyć, że za życia tysiące ofiar kosztuje, ielżce po śmierci wiele osób bywa mu poświęconych, które częścią dobrowolnie, częścią z przymusu rzucaia się w głęboki grób iego.

Król Beninu nie pokazuje się z swego pałacu publicznie tylko dwa razy na rok w urozyste święta, o których zaraz będę mówił. Zwyczaj ten nie zabrania mu iednak wieczorem używać przechadzki po mieście; lecz skóro Murzyni napodkaią, czempredzey odwracaią się nazad, lub padaia na ziemię odwracaiąc twarz; najmnieylż nań spoyrzenie bywa natychmiast śmiercią ukaraue. Jako nayspotężniejszy władzca Afryki, może nie tylko 100,000 woyska wystawić, ale nawet wedlug potrzeby wszystkich swoich poddanych uzbroić.

Beninowie są w prawdzie łagodni, gościnni ale oraz łakomi i mściwi. Religia ich zabrania im wprawdzie zabiać białych, z tem wszystkim mogą ich bez zastanowienia otruć dla okradzenia lub zemsty. Znajduia się po między niemi 4 klasy Xząt, których Fidorami nazywaią, i

różnią się iednem lub wiecey koralów sznurkami. Beninowie obchodzą narodowe i roczne święta; mają także nadzwyczajne urozystości. Rocznych świat iest tylko dwa koralowe i korzenia Jamsu. W oba te święta poświęcaia mężczyznów i samce zwierząt; kobiet i samiec nigdy nie offiaruia, bądź przez wzgląd na tę płeć, którą tylko do swoich usług i rozkoszy mniemaią bydź przeznaczoną, bądź też aby nieprzeszkadzać rozplodzeniu. Krwawe te ofiary cechuią szczególniey święto koralowe. Nasyyniki Króla, żon iego i Xząt czyli fidorów są maczane we krwi ofierniey i bóstwo iest wzywane, żeby im nigdy na tey ozdobie niezbywało. Lubo święto Jamsu nie obeydzie się bez rozlewu krwi, nie tyle iey iednak płynie iak na poprzedniczem. Jams dla Beninów i innych Afrykanów pod zwrotnikami iest tem, czem zboże dla Europejczyków. Dla wyrwania atoli tego ludu z iego naturalnego uspienia i próżniactwa okazuią corocznie rzekome cuda, które mu obfity plon za iego prace obiecuią. W Afryce, a podobno na całym świecie, naysniejsznieylze rzeczy nawięcey znajduia wiary. Gdy tedy krew offiernia się wylała, przynoszą Królowi fairkę z ziemią i korzeń Jamsu; Król zasadza go w obliczu ludu w fairce, potem zaczynaia się spiewki i tańce. W czasie gdy lud weseli się fidorowie maiący zaufanie Króla podsuwaią podobną fairkę, z wyrostem iuż krzewem. Lud dziwi się nad tak predkiem wyrośnieniem i ślepo wierzy. Im więkzy zaś krzew iest, tem więkzy sobie urodzay obiecuią i podwaiaią pracę. Nadzwyczajne urozystości nie mają przeznaczonego czasu: niektóre zależą od zdarzeń, niektóre też od osób. Naysczęściey bywaią na

część zmarłych krewnych. Król obcho-
dzi zwyczajnie co miesiąc dwie takie u-
roczystości, na których pewna liczba lu-
dzi i zwierząt ginie. Nie mogę tu za-
milić, że nim do tego kraju handel
niewolników wprowadzony został, Król
i Xzeta poświęcali wiele niewolników i
branców wojennych, teraz wszystkich
zdrowych niewolników zachowują na
zamianę za płody europejskie, które
się stały ich potrzebą, a samych tylko
kalików lub starców swem bożkom po-
święcają. Tak więc z iednego złego
wpadaia w drugie, z krzywdą zawżę
ludzkości! — Mnicy bogatsi, którzy nie-
wolników nie mają, ofiarują w pomiar
ich możności zwierzęta. Ubodzy, któ-
rzy nic do ofiarowania nie mają, mogą
się do uroczystości Króla i bogatych
przyłączyć, przynosząc na ofiarę koko-
sy lub inne frukta, palmowe winno,
lub inne mocne trunki, iako to gorzał-
kę. — Znajdowałem się w roku 1787
na święcie korzenia Jamsu i innych
dwóch uroczystości. Jedne z ośtat-
nich dawał Król; ofiarowano na niey
15 ludzi, 15 byków, 15 baranów, i 15
kogutów. Drugą dawał kilku dniami
pierwey hetman woyskowy, czyli ieden
z 4 królewskich ministrów; zabito na

niey 3 ludzi, 1 byka, 1 kozła, 1 bara-
na, i 3 kogutów. Obrzędy były na obu
tych uroczystościach iednake, tylko na
królewskiey więcej poświęcono ofiar,
i z większą okazałością była odbyta.
Teraz opiszę uroczystość wspomnionego
ministra, ponieważ z większym odby-
wała się porządkiem i ia lepiey mogłem
się iej przypatrzeć.

(Reszta w następującym Nrze.)

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakwie d. 19. Stycznia 1802.

Korzec Pszenicy	- -	zł. pol.	24 do 26
— Żyta	- -	—	18 — 19
— Jęczmienia	- -	—	18 — 20
— Owsa	- -	—	12 — 13
— Groch	- -	—	16 — 20
— Kaszy taglaney	- -	—	30 — 36

W Wiedniu od d. 4. do 9.

Stycznia.

Meca wynosząca 15 naszych garcy:

— Pszenicy	- - -	zł. pol.	14 do 22.
— Żyta	- - -	—	10 — 15.
— Jęczmienia	- - -	—	8 — 12.
— Owsa	- - -	—	6 — 9.

W Ołomuńcu od d. 1. do

9. Stycznia.

Meca Pszenicy	- - -	zł. pol.	19 do 20.
— Żyta	- - -	—	14 — 15
— Jęczmienia	- - -	—	11 — 12.
— Owsa	- - -	—	6 — 9.
— Prosa	- - -	—	15 — 16.

W T P I S

Przybyłego do Gdańska i stamtąd wyszłego zboża, tudzież terażniejszy jego zapas.

Zapasy 1800 roku dnia 31 Grudnia	w roku 1801						Ostatnich dni 1801 roku.	
	Przybyło		wyszło i spo- trzebowano		zostało zapasów			
	Łaszty	Pół. kor.	Łaszty	Pół. kor.	Łaszty	Pół. kor.	Łaszty	Pół. kor.
Pszenicy - - - -	2966	20	43,562	1	36,242	21	10,286	—
Żyta - - - -	4340	33	12,070	13	13,806	3	3104	43
Jęczmienia i słodu -	2091	21	5,197	7	5959	56	1328	32
Owsa - - - -	993	5	1,437	4	1874	37	555	32
Grochu - - - -	187	1	877	28	835	19	229	10
Pszenicznej kaszy -	9	58	21	20	28	15	3	3
Żaglaney kaszy -	7	9	48	4	39	42	15	31
<hr/>								
	11095	27	68,213	17	58,786	15	15,522	31

)(72)(

D O N I E S I E N I A.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa podaje do wiadomości, iż rzeczy ruchome po śmierci Franciszka Löffler pozostałe, iako to, srebro, cyna, żelazo, miedź, stolarszczyzna, suknie, bieliżna, szkło, i tym podobne przez publiczną licytacją dnia 27 Stycznia roku 1802 o godzinie 9 z rana, zaś po południu o godzinie 3 na drugim piętrze pod Nrem 626 w ulicy S. Mikołaja stojącej więcej dającemu za gotowe pieniądze sprzedane będą. Wszyscy zatem mający chęć kupienia takowych rzeczy na pomienionym terminie i miejscu znajdować się mają.

W Krakowie dnia 9 Stycznia 1802.

J. Gellinek
W. Bartsch.
Łodziński.

Z Rady magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Sob. Kawski.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem wszystkim komu o tym wiedzieć należy, podaje do publicznej wiadomości, iż pierwsza połowa kamienicy sukcesorów niegdy Sebastjana Zakulskiego dziedzicznej, tu w Krakowie pod Nrem 38 w ulicy Grodzkiej stojącej, zł. ryń. 2239 kr. 22 1/2 urzędownie oszacowana, z dwóch piater, to jest doła, i drugiego piatra pierwszej piwnicy pod izbą tylną będącej, i połowy strychu składająca się, przez publiczną licytacją dnia 10 Lutego roku 1802 o godzinie 10 z rana więcej dającemu w tutejszym magistracie za gotowe pieniądze sprzedawana będzie.

Ktoby sobie zatem takowej połowy kamienicy nabydź życzył, ma się na miejscu i czasie wyżej wyznaczonym znajdować. Dan w Krakowie d. 9 Grudnia 1081.

J. Gellinek.
W. Bartsch.
Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Kozłowski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem wszystkim do publicznej podaje wiadomości, że druga połowa kamienicy tu w Krakowie pod Nrem 38 w ulicy Grodzkiej stojącej, P. Maryanny z pierwszego małżeństwa Zikulski, teraźniejszej Michalczewski dziedzicznej, urzędownie zł. ryń. 2239 kr. 22 1/2 oszacowana, to jest pierwsze i górne piętro całe, dwie małe piwniczki pod sienią, i sklepem znajdujące się i połowa poddasza, na ulicę Grodzką wychodzącego, przez publiczną licytacją dnia 10 Lutego 1802 roku o godzinie 10 przed południem w tutejszym magistracie pod następującymi warunkami: 1mo iż każdy mający licytować, przed zaczęcią się licytacją założyć to jest tota część całkowitej wartości rzeczony połowy kamienicy komiśsi do dzieła licytacji delegowanej, tudzież zdo Resztującą wartość z całkowitej ceny przez licytacją ofiarowanej wynikałą, odrzuciwszy szeregulnie summy kapitałne wyderkaffowa, na też kamienicy zapisane, od dnia do licytacji przeznaczonego, w przeciągu dni 14 do depozytu tutejszego magistratu pod surowością prawa złożyć obowiązany będzie, więcej dającemu sprzedana zostanie. Wszyscy zatem mający chęć wspomnioną połowę kamienicy nabyć, na miejscu, i czasie dopiero wyznaczonym, znajdować się mają. Dan w Krakowie d. 9 Grudnia 1801.

Gellinek.
Bartsch.
Łodziński.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.

Hohn.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicy zachodniej oznajmia tym Edyktem Ur. Janowi Steekiemu że Ur. Antoni i Maryanna Buczyńscy małżonkowie u sądów tych w sprawie zapłacenia 1500 zł. pol. c. s. c. żałobę na niego podali i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się. Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości, gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dzieła dziedzicznych znajduje się, temu patrona tutejszego Ratyńskiego z jego szkoda i jego kosztem zastępcę postanowili; z którym proces ten podług ordynacji sądowej rozpocznie się, i ukończony zostanie, on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przywołitym to jest w 90 dniach excypował, i albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przesłał, albo nakoniec innego patrona obrał, tego sądowi tym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swej sprawy za najszybsze osądzi, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw samby sobie przypisać być winien. Dan w Lublinie dnia 4 Listopada 1801.

Wydzga.
Friedenthal.
Munih.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Lubelskich Gall. Zachod.

Sahaneck,

(Przy dzisiejszej Gazecie znajduje się drugi Dodatek.)

DODATEK DRUGI

DO Nru. 6.

GAZETY KRAKOWSKIE

W Krakowie dnia 20. Stycznia 1802.

DONIESIENIE.

C. K. sądy ślacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panom Felicjanowi Stokowskiemu, Kacietanowi Kulińskiemu, Zofii Bogusławski, Konstantyncy Trębecki i Antonii Kuliński: że Pan Walenty Tański u Sądów tych, o przywrócenie sprawy do pierwszego stanu przeciw sentencji Ziemstwa Sandomirskiego w Wislicy dnia 4 Kwietnia 1785 względem wyposażeń po Zofii z Czarnockich Świdorski z połowy dóbr Piszczyna zadanego zapadłej, i przeciw wyrokom w C. K. Sądach ślacheckich krakowskich d. 28 Października 1800 i w C. K. apelacyi Trybunale d. 24 Marca roku bieżącego ferewanym, żałobę na nich podał i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżalowani zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokata tutejszego Lewickiego, z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w przeciągu go dni sami stanęli albo jeżeli takie mają prawa swego dowody te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przedstawili, albo nakonie innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swego obrony za najsukuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą mogącą, samiby sobie podług opiewu Ces. Krol. praw przypisać winni byli.

Jozeף de Nikorowicz.

Jozeף de Cronsfels.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądów Ślacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 11. Listopada 1801.

Elsner.

C. K. Sądy Ślacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Tadeuszowi Kwaśniewskiemu: że Alexandra z Lipskich Podlowska jako celnikowa uska Ignacego Barańskiego imieniem czyniąca u Sądów tych, o zapożyczony kapitał 12,000 zł. pol. z prowiizją i kosztem prawnym na zaspokojenie summy 15,038 zł. pol. 10 gr. z prowiizją i kosztem prawnym, żałobę na niego podała, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosiła.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż Panu Tadeuszowi Kwaśniewskiemu adwokata tutejszego P. Bronickiego z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przywołanym, to jest, z do dnia 27 Lutego 1802 sam stanął, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przedstawił, albo nakonie innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu

tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniechania wynikać mogącą, samby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Chrawiński.

Z Rady C. K. Sądów Ślacheckich Galicji Zachodniej.
W Krakowie dnia 11. Listopada 1801 roku.

Slaupensky.

Magistrat Miasta C. K. Lublina, niniejszym publicznym Edyktem wszystkich, i każdego w szczególności do kogo należy, lub jakowym bądźkolwiek sposobem należyć może uwiadomić, iż na rekwiizycją C. K. sądu ślacheckiego Lubelskiego, terminem przedsięwziętą się mającą licytacyi pałacu, i dworku niegdy Xiężny Jabłonowskiej tu w Lublinie pod Nrem 89 i 145 będących, do masy sukcesyjnej należących, a podług dzieła oszacowania, które każdemu poprzedniczo w registraturze, lub w czasie licytacyi przyzręcz jest wolno, do ceny zł. ryń. 12087 kr. 43½ sądownie oszacowanych na dzień 25 Lutego roku 1802 o godzinie 10 zrana w mieście tutajszego magistratu jest oznaczony, gdzie więcej ofiarujący po ług ustawy sądowej § 436. Długi na tych realnościach zostające, w racie szacunku ofiarowanego na siebie przejąć obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed zaręczonym zrzeczeniem się długu zapłacenia odebrać wzbraniłi się, zaczym w takimowym sposobie nawet wszyscy w zrzeczonym pałacu i dworku hypotekalni wierzyciele, na tenże termin, nieoczekując szczególnego przyporwu, podług nadwornego patentu dnia 22 Sierpnia 1797 niniejszym przypozywają się, w przeciwnym razie ci którzyby się na oznaczonym terminie nie stawili, ani przeciwko kupującemu, lub przyzyskującemu tenże pałac, i dworek, ni też przeciwko, lub do samego pałacu, i dworku prawa jakiego więcej niebędą mieli, lecz swoje należitości z szacunku przedaży, albowież innym sposobem pozyskiwać mają.

Dan w Lublinie dnia 28 Listopada 1801.

Engbrycht.

Lewandowski.

Stożnowski.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Lublina.

Krepski

Dnia 3go Lutego roku przyszłego 1802 z rana o godzinie 10 we Lwowie w Gubernialnej izbie radney Realność w Złoczowskim Cyrkule pod Buskiem do funduszu Religii należąca, a dawniej do Bazyljanów Wolica Dobrowlańska publicznie naywięcej podającemu przedana będzie. Cena pierwsza, czyli Pretium Fisci wynosi 5264 zł. Ryń. 35 kr. a chęć kupienia mający powinni być Rygeidem czyli vadio po 530 Zł. Ryń. co i w krajowych papierach złożone być może opatrzeni. Ta Realność zawiera następujące

Intrat Rubryki.

	Zł. Ryń.	kr.
1. w Inwentarnych powinnościach od 12 poddaanych:		
572 dwóciągłych dni Pańszczyzny po 7 4/8 kr.	71	30
260 dni ręcznych 5 kr.	21	40
48 łokci przędzy 1 4/8 kr.	1	12
12 Ulów 6 kr.	1	12
Czynsz gruntowy	4	—
2. Wolny rąb w Buskich starościńskich lasach	30	6
3. z Pańskich gruntów, które w rolach, łąkach i ogrodach razem		
74 1/2 Morgow wynoszą	104	31 3/8
4. z Pańskiego młyna	5	—
5. z dzikiego Rybołowienia na rzece Bugu	2	30

Summa Intrat . 241 41 3/8

Wydatki.

Podatek dominikalny	7	4 1/8
Podatek militarny	—	38
Expens na Regię	23	23 1/2

Summa wydatków gr 6 3/4

Więcej roczna czysta Intrata wynosi 810 35
 Która po 4 od 100 rachując czynią kapitał na 5164 35
 Inne przedaży kondycye, i otaxowanie akta chęć kupienia mającym przed licytacją do przey-
 zienia podane będą.

Od C. K. Kommissyi predaiaacey dobra skarbowe we wschodniej Galicyi.
 W Lwowie dnia 30 Listopada 1801.

Jan de Rottenstätter Aktuariusz kommissyi.

Dnia 10. Lutego 1802. roku z rana o godzinie 10. tu we Lwowie w Gubernialney izbie radney
 Realność d'ichowna S. Józefa w Łączkach w Jasielskim cyrkule publicznie naywięcey podaiacemu preda-
 na będzie. Pierwsza wywołać się mająca cena czyli Pretium Fisci wynosi 2779 Zł. Ryń. 35 kr. zatym
 chęć kupienia mający Rygdem czyli Vadio po 280 Zł. Ryń. opatrzeni bydz powinni. Intrata z tej
 Realności w następujących zawarta iest Rubrykach.

<i>D o c h o d</i>		Zł. Ryń.	kr.
Od 6 Morgów 1209 kwadr. sążni Roli między którymi razem domowy			
Ogród zawiera się		8	38 1/8
Od 1 Morga 508 kwadr. sążni Pastwiska		—	30
Czynsz w gotowiznie		131	15

Razem . . . 140 23 1/8

W y d a t k i

Po 12 od 100 Dominikalnego pudatku od czystey Intraty	15	9 3/8
Expens za zarządzenie czyli Regię	14	2 3/8

Razem . . . 29 12 1/8

Zatym wynosi czysta Intrata	111	11
Która po 4 od 100 czynią kapitał	2779	35

Inne przedaży kondycye razem z całym aktem otaxowania chęć kupienia mającym przed li-
 cytacją podane będą.

Od C. K. kommissyi predaiaacey dobra kameralne we wschodniej Galicyi.
 W Lwowie dnia 29. Grudnia 1801.

Jan de Rottenstätter Aktuariusz kommissyi.

Dnia 23go Lutego 1802. roku z rana o godzinie 10 tu we Lwowie w Gubernianey izbie ra-
 dney, dobra w Sandeckim cyrkule do Funduszu Religii należące Szczyrzec publicznie naywięcey po-
 daiaacemu przedane będą. Dobra te zawierają następujące wsi Górę Sgo Jana, Pobiczyn, Abiamo-
 wice, Pogorzany, Smikan i Wielkowisko, które razem do 250 poddannych famillii rachują. Cena
 naypierwey wywołać się mająca, czyli Pretium Fisci wynosi 130,276 Zł. Ryń. 8 1/8 kr. zatym chęć
 kupienia mający powinni bydz Rygdem czyli Vadio po 13,030 Zł. Ryń. opatrzeni, co i publicznie
 krajowemi obligacyami bydz może, połowe ceny kupna rownie krajowemi obligacyami al pari zapła-
 cić można, trzecia część iednak ceny kupna w gotowiznie przed tradycją dobr tych wypłacona bydz
 ma. Intrata z tych dobr w następujących ekonomicznych Rubrykach zawiera się:

D o c h o d y.

Z nieodmiennych inwentarynych powinności poddanych.		
5668 czworociągtych dni pańszczyzny po	15	kr.
12162 dni pieszych pańszczyzny	7	4/8 kr.
Owies czwórnzowy 40 1/4 korca po	1	Zł. Ryń.
Czynsz gruntowy w gotowiznie	73	Zł. Ryń.
199 kapłunow po	56	6/8 kr.
1540 iay po	9	kr.
68 snopow lnu po	1/6	kr.
360 łokci przędzy z pańskiego materyału po	9	kr.
	18	kr.

razem rocznie 3204 Zł. Ryń. 47 4/8 kr.

W odmiennych takowych powinnościach; to iest podług patentu dni piesze pańszczyzny
 od komorników 102.

Z Pańskiego polnego Gospodarstwa.

Przy trzech tych pańskich folwarkach Szczyrzec, Pogorzany i Wilkowisko są następujące

Grunta:	Murgow	Kwadr. sążni
W Ogiodach	16	110 1/6
W Łąkach	66	1173 3/8
W Rólach	433	203 1/6
W Pastwiskach	168	191
W Stawach	4	598

Razem 688 686 1/6

Ktore podług gruntowej klasyfikacyi na roczny dochod po 1144 Zł. Ryń. 2/8 kr.

wyrachowane są.

Z Propinacyi odrzuciwszy czepowe	450	—	—
Z Młyna	37	—	—
Z Polowania	5	—	—
W dziesięciny zboża podług trzyletniej proporcyi	761	—	12 3/8

Summa Inkrat 5704 — Zł. Ryń. 3/8 kr.

Wydatki.

W podatkach	111	45 2/8
Kwaterowe	4	4
Expens na zarządzanie czyli Regię	558	49
-- -- na reparacyę Budynków	219	48 2/8

Summa wydatkow 893 46 4/8

Odrzuciwszy te wydatki od dochodow zostaje na rok czystey inkraty 4809 33 7/8

Ktore po 4 od sta rachując czynią kapitał 120239 6 7/8

Do tego cena lasu 914 Morgow 13781 kwadr. sążni zawierającego 8182 48 6/8

Za odkupienie Budynkow 1854 12 4/8

Summa całego kapitału 130276 8 1/8

Inne przedaży kondycye, otaxowania akta, opisanie gruntow i budynkow chęć kupienia mającym przed licytacyą oznaymione i do przywrzenia podane będą.

Od C. K. komisjii przedaiaeyi dobra kameralne we wschodniej Galicyi.

W Lwowie dnia 1go Stycznia 1802.

Jan de Rattenstätter Aktuaryusz kommissji.

Magistrat C. K. stołecznego miasta Krakowa tym Edyktem publicznym do powszechney podaie wiadomości, że pustki kamienicy, miasie krydalney Jozefa Hitzgera przynależącej, tu w Krakowie na ulicy Żydowskiej pod Nrm. 382. stojące do Zł. ryń. 2005. kr. 20. oszacowane, na prozbę wierzycieli pomienioney masy, mocą publiczney licytacyi dnia 22. m. i r. b. o godzinie 10. z rana tu w sądzie. więcey nad taosę podaiącemu sprzedane będą.

Każdy więc o chote kupienia mający obowiązany będzie na powyżey wyznaczonym dniu i miejscu się znajdować i wolno zostawia się, warunki sprzedarzy takżeż akt oszacowania sobie wprzod w Regestraturze tamżejczy przeczytać.

Dan w Krakowie d. 14. Stycznia 1802.

J. Gellinek.

Walenty Bartsch.

Łodziński.

Z Rady Senatu C. K. Miasta Stołecz: Krakowa.
Kozłowski.

Magistrat Miasta stołecznego C. K. Krakowa, wszystkim komu o tym wiedzieć należy ninie, szym Edyktem wiadomo czyni, iż Pertraktacya majątku po niedły Sebastanie Drelenkiewiczuz pozostałego, d. 6. Lutego r. przyszlęgo 1802. o godzinie 10. z rana odbywac się będzie. — Wszysey z tym którzyby do wzmiankowaney masy iakowe pretensye czyli prawem dlugu, czyli prawem następstwa mieć rozumieli, mają się na wyznaczonym miejscu i rzeczonym czasie nieodwłocznie i tym pewniey znajdować, ile że przeciwnym razie pertraktacya wspomniona z prz. tonnemi oabtyą zostanie, nieprzytomni zaś więcey słuchanemi nie będą. — Dan w Krakowie dnia 23. Gruania 1801.

J. Gellinek.

Walenty Bartsch.

Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Kazimierz Kozłowski.